

”MINNENE SER DEG”. SKRIVEKURS VED MONTEBELLO

Kurset denne gangen er mitt 6 her. Så mange herlige ganger i denne oasen som det er så godt å komme til når du ufrivillig har fått denne sykdommen. Inngangsbilletten min har vært 2 kreftdiagnoser, lymfekreft i 2009 og magekreft nå.

Det er mer spennende denne gangen å komme til Montebello. For det første har det å skrive vært anvendt mentalhygiene for meg i mange år. Enda mer nødvendig redskap har det blitt etter at jeg fikk kreft.

For det andre er dette et nytt og uprøvd kurs her. Altså et slags pionerarbeid for oss med kreftdiagnose. Dessuten er jeg her for første gang uten min kone som ledsager. Hun har fulgt meg alle de andre fem gangene, og det har vært godt. Nå ble vi enige om at skriving er min greie.

Overskrifta for kurset er ”**Minnene ser deg**”. Vil ikke en slik vinkling virke begrensende for den frie fantasi, er min første tanke? Dette plager meg litt og får meg til å skrive dette kanskje litt forutinntatte diktet:

UDETONERT EKSPLOSIV

1. Å lev` med kreft i kroppen
e som livet nært et eksplosiv
enda ikke detonert.
Det e om dette æ vil skriv`.

2. Framtida e uviss, mørke trua.
Tida du kan lit` på, har du nu!
Ikke kan du komm` dæ unna,
enda mindre kan du snu!

3. Alt du har lagt bak dæ
e det vi kalla fortid.
Det e over nu, passert
og ugjenkallelig forbi!

4. Kanskje kan du lev` på minna
som tida sakte vil visk` bort.
Snart e allting glømt
av tenkt og gjort, - og ikke gjort!

9. mai 2015

Først får vi møte hverandre i gruppene for å bli kjent. Vi er tre menn på kurset, og vi er plassert i gruppe 4 med fire eldre kvinner, med andre ord seniorgruppa. Etter hvert viser det seg at vi har stort utbytte av å være sammen.

Sammen med de andre to gruppene møter vi de tre veilederne fra Nansen-skolen, Arne Hugo Stølan, Kristin Vold Lexander og Unn Irene Aasdalen, nåværende rektor ved Nansen-skolen. Vår gruppe får sistnevnte som veileder. Hun skal hjelpe oss med skriveprosessen hvor vi enn befinner oss i den.

Senere om kvelden får vi et inspirerende foredrag om tilblivelsen til og filosofien rundt kurset ved Inge Eidsvåg, tidligere rektor ved Nansen-skolen. Etterpå kjøres det en ledig minne-quiz for å få løs minnene hos oss.

Som sagt tenkte jeg først at det kunne bli begrensende med en slik tittel på kurset. Der tok jeg feil. Alt samme kveld kommer dette diktet til meg:

Å GRAV' I MINNA

*1. Ikke vil æ grav` mæ ned
(som likevel engang vil skjel).
Heller vil æ grav` mæ fram
te åpenhet fra nederlag og gammel skam.*

*2. Så vanskelig med mangt som skjedd`.
Det æ ikke huska gjør mæ redd.*

*Så e det kanskje håp i alt æ minnes,
kanskje e det lys i minna der de finnes?*

*3. Men kan æ møt` mæ sjøl i døra
og se i øyan vondt fra før av,
kan æ finn` min nøkkel te et bedre liv
stadfesta i det æ skriv`!*

10. mai 2015

I dette ligger største gevinsten jeg kommer til å ha. Her kan jeg få spisset et redskap som jeg for lengst har hatt stor bruk for i den særegne jobben det er å godta og å leve optimalt med en kreftdiagnose. Det er dette det tredje diktet handler om:

Å UTØV` SKRIVEKUNST

*1. Min påstand e at det
å utøv` skrivekunst gjer energi.
Mestringsgleden over ka æ trur æ kan
gjør kværdagen te nåkka æ kan stå i.*

*2. Kanhend` det e en illusjon,
ei livsløgn, ja et sjølbedrag,
men der henta æ inn kraft*

te det som nu e blitt et skjebneslag.

*3. Det e jakta på de gyldne språkjuvelan,
ordan, setningan som trøst i nøden!
Ja, som redskap te å møt` det
uunngåelige,
lystunnelen som kalles døden!*

12. mai 2015

Hver morgen har vi inspirasjonsøkter med musikk og foredrag av de tre høyst kompetente lærerne. Deretter går vi i gruppene og skal prøve å skrive. Det magiske skjer at noe åpner seg hos noen og enhver. Tidligere sukk over antakelsen at ikke noe vil komme ned på papiret, blir gjort til skamme. Her skrives så tastatur blir varme, blekket spruter.

Vi har opplesningsøkter i løpet av uke der vi presenterer det vi har skrevet. Det er ingen tvang, men magien utvides. Her presenteres varierte sjangrer med sterkt innhold som gjør øyekroker fuktige. Her er det deltakere som har stor skriveglede og stort mot! Det er ikke bare, bare å lese opp høyst personlige tekster foran kompetente veiledere og et lydhørt publikum.

Sjøl er jeg ikke særlig produktiv først fordi jeg i årevis har vært inne i en mangfoldig skriveprosess som flyter av gårde uavhengig av dette kurset. Det er jeg ikke urolig for. Jeg vet at gjennom denne uka vil skrivninga mi få mer retning og kraft i tida som kommer.

Riktignok produserer jeg de ovennevnte diktene. Men det handler ikke bare om dette kurset. Det handler også om hvor inspirerende det er å være her. På tidligere kurs har jeg nemlig skrevet en slags epilogdikt over det vi har både innhold og utbytte. ("**Del av hverandres liv**", "**Pilgrimsvandring i indre og ytre landskap**" og "**Medisinsk Qigong**").

Personale, hus og omgivelser som inspirasjonskilder

Ute er det vakker natur. Inne er det mange innbydende rom, store og små, med sittegrupper i små kroker. Her er rom med dempet belysning i kjelleren. Ønsker du å oppholde deg i lyse, lette rom, kan du finne det også. Her er kjøkken og spisesal med varierte og sunne retter. Er du sulten mellom måltidene kan du forsyne deg med tørrmat og pålegg og frukt og diverse drikker. Her er et innbydende oppvarmet basseng du stort sett kan benytte all din våkne tid om dagen og kvelden. Her er et personale som møter deg med smil, hyggelige kommentarer og som kjenner deg igjen om du har vært her flere ganger. Kort sagt kan du få en pause fra mer eller mindre grå hverdager hjemme og hente deg inn fysisk og ikke minst psykisk.

Her er en imponerende presisjon i organisering og logistikk. Ingenting er overlatt til tilfeldighetene.